

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1540/2025
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Миладиновић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ Ниш, чији је пуномоћник Милош Стевановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3709/23 од 15.10.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3709/23 од 15.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3709/23 од 15.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3709/23 од 15.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 16999/21 од 13.02.2023. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете у виду изгубљене добити због некоришћења означених катастарских парцела у КО Ниш ... за 2018. годину исплати 153.877,00 динара са законском затезном каматом од 13.02.2023. године и да му накнади парничне трошкове од 183.756,00 динара. Одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, с позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца на накнаду штете у висини изгубљене користи због немогућности обраде спорних парцела, коју је скривио тужени изградњом канала на депонији и онемогућио прилаз тужиочевим парцелама. Одлука о постојању основа одговорности за штету у смислу члана 154. Закона о облигационим односима условљена је утврђеним чињеницама у сваком конкретном случају. Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда и да су одлуке судова приложене уз ревизију условљене утврђеним чињеницама у свакој од тих парница, Врховни суд налази да побијана пресуда не одступа од праксе у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, а не постоје ни друга правна питања због којих би у конкретном случају постојала потреба да се одлучи о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба ради накнаде штете поднета је 29.01.2019. године, вредност предмета спора је 153.877,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**